

Alerta! Hi ha molts revolts!

David Casellas i Gispert*

Cada vegada hi ha menys gent que encara faci servir el mot *revolt* per a referir-se al «tram de la carretera, de via de ferrocarril, de camí, etc., en què hi ha un canvi de direcció», tal com el defineix el *Diccionari de la llengua catalana*.

Aquest mot prové del verb antic *revoldre*, tal com explica Joan Coromines: «L'element verament viu d'aquest verb és, però, el participi *revolt*, del verb antiquat *revoldre*, que significa remenar quelcom, desordenant els seus elements; el participi és viu i molt usat dins una gran part de Catalunya». Així doncs, podem dir en un català ben correcte: *El temps està ben revolt* o bé *La mar està ben revolta*.

Coromines hi afegeix que «més general, fou substantivat, per a 'tombant, recolzada': *Escala amb revolt. Cada revolt de budell té altre revolt de nirvi, artèria o vena. A cada revolt, a cada giragonsa del camí*. En aquest sentit és general en tota la llengua [...]»

El mot *corb* –a és perfectament ben usat com a adjectiu, i *corbar* o *encorbar* com a verb. En canvi, com a substantiu, *corba* és més aviat un cultisme (per això sovint s'ha discutit si caldria haver admès *curva* al costat de *curvilini* o *curvatura*) i convé de fer-lo servir quan parlem d'una línia corba (la corba d'una gràfica, les corbes de nivell...). Però quan parlem d'un camí o una carretera sempre és

millor fer servir el mot popular *revolt*, que no hem de deixar perdre.

*Filòleg, coordinador de la comissió lingüística de l'ADAC i membre de l'executiva de Plataforma per la Llengua. Publicat al Butlletí de l'ADAC (juny de 2022).